

לבית היהודי

מורה לנורה

מילה שתיים

אנחנו כעת בעיצומו של חודש אלול. כולנו יודעים וזוכרים היטב מהו חודש אלול, מהי עוצמתו, מהי ההזדמנות הגדולה הטמונה בו, כמה חשוב לנצל אותו, לא לפספס שום יום ושום רגע, ולעשות משהו כדי להתקרב, כדי להיות טובות יותר.

בתוך סליל המחשבות שמסובב אותנו כשאנו חושבות על אלול ומשמעויותיו, מתגנבת אצל רבות מאיתנו מחשבה אנושית

וטבעית של: כל כך הרבה עלינו לתקן, כל כך הרבה לשפר ולשנות, והרי ממילא לא נצליח להשיג הכול, ממילא לא נגיע אל הפסגה, אז אולי בעצם אין טעם לעשות משהו? וכי מה שווה קבלונת קטנה שאולי נצליח לקבל על עצמנו והלוואי להתמיד בה?

במשנה יש תיאור מרגש על האופן שבו קיבלו אנשי ירושלים את מביאי הביכורים, באיזה כבוד גדול יצאו לקראתם וקיבלום בשלום. שאל הרה"ק ה"ישמח ישראל" זי"ע מדוע חולקים להם כבוד כה גדול? הלא בסך הכול, מדובר באדם עבד בשדה, חשב על התאנה שביכרה שתהיה קודש לה, וכעת מביא אותה לירושלים. אלא אדרבה! ללמדנו כמה יקרה לפני הקב"ה אפילו מצוה קלה כל כך מאיש פשוט כל כך, עד שמלאכי רחמים מעטרים אותה בכמה עיטורים.

הוסיף ה"ישמח ישראל" ואמר: מזה יכול כל אדם לחזק את עצמו, שאם יזכה לעשות אפילו מצווה אחת ומחשבה טובה אחת כל ימי חייו, די.

על אותה דרך, גם בעניין ההתחזקות בחודש אלול, עלינו לדעת שכל פעולה קטנה שנעשה, לפי כוחותינו ויכולותינו, נחשבת, חביבה ואהובה בשמיים. ועל כן בל נוותר עליה חס וחלילה, אל נתיאש מראש. רק נעריך כל מעשה, וכל רצון ומחשבה טובה שעולה בנו.

ועוד יותר מכך, אמר ה"חזון איש" זצ"ל, שהקב"ה אוהב את ההתחזקות אף אם אינה אלא לערך דקה אחת בלבד!!

האמת היא, שכיום זכינו בכוחות עזר רבים שעשויים לסייע בעדנו להתחזק ולא ליפול. נשים יקרות פתחו, ופוחות כל הזמן עוד ועוד, מיזמי התחזקות שונים, כאלו שבכוח קבוצתי מצליחות לחזק נשים רבות, ולעזור להן להתמיד בקבלה שקיבלו על עצמן בנושא ספציפי או לאו דווקא. ארבע מהן משתפות אותנו השבוע במיזמים המרגשים שהן מפעילות למעננו. מרגש להכיר. שווה להצטרף.

ר' תשע

צובעת שנה

ר' ארנד

פּוֹתַחַת דִּף חֶדֶשׁ -

מִכְסָּה

אֶת הַקּוֹדֶם

הַמִּכְתָּם וְהַקְמוּט,

מִנְסָה

לְהַתְקִידִם

בְּאִיכוֹת, בְּכַמוֹת.

שׁוּב נוֹטֶלֶת צָבַע

טוֹבֶלֶת הַמִּכְחֹל,

וְשׁוּב בְּדֶרֶךְ קָבַע

הַכֹּל כְּמוֹ אֶתְמוֹל:

גִּן עֶכּוֹר וְקָרַע

אוֹתוֹ פָּתַם בְּרָקַע---

פּוֹתַחַת דִּף חֶדֶשׁ -

עַל מִשְׁטָח

פָּנוּי וָצַח,

לֹא כְתָמִי אֶתְמוֹל;

דְּפִי עָבַר

בְּפֶח.

צָבַע רָעָנוּ,

מִכְחֹל -

רְחוּץ וְרָב.

עֲתִיד עֲלִיז גִּוְנִים

מֵאִיר אֵלֵי פְּנִים,

הַבָּא לְהַטְהֵר -

שְׁעָר לֹו נִפְתָּח.